

Kemenesaljai Lapok.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG:

SÁRVÁR Fő utca Gyár ház 35. szám alatt.

KIADÓHIVATAL:

Kis-Czell seghi utca 69. szám alatt.

Felelős szerkesztő és

laptulajdonos

Merei György.

Egy évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. negyedévre 1 frt 25 kr.

Hírutóinket és Nyilttéri közleményeket
felvesz a kiadóhivatal.

Emlékművek.

Pár hónap előtt, a segesvári Petőfi-nemep alkalmával, Jókai Mórhoz fordultak a segesváriak, hogy intézzen a költőkirály felhívást nemzetéhez, miszerint Petőfi sírja ne maradjon jeltelemül, legyen ott emlékek, az emléket zárja körül szép riasztó kerítés. Ennyit csak megérdemel Petőfi Sándor, a Nemzeti Dal lángbélű költője, ki életével fizette meg hazá- és szabadságszeretét.

Jókai teljesítette a segesváriak forró óhaját, és, miután ők egy évtized alatt nem tudták összerendelni a szükséges összeget, felhívta a nemzetet, hogy járuljon adományával az emlékmű létesítéséhez, s ami a szükséges összegből hiányozni fog, azt ő maga forrja hozzáadni. Nem tudjuk, milyen eredménye volt a költő felhívásának, de hisz akarjuk, hogy nem fizeti meg ezt az ősz költő.

Mintha azonban a költőkirály figyelmeztetést a legelső magyar emlékmű meghallotta, megértette volna, mi megjelent a hivatalos lapban egy magas királyi kézirat, ellenjegyezve miniszterol-

noktól, melyben a felsőes ur azon legkegyesebbi elhatározásának ad kifejezést, hogy a főváros tereire, saját udvartartása költségén, részint a város díszítése, részint a mult idők királyi alakjainak örök emlékezetére ezéjából Szent-Gellértnek, Pázmány Péternek, Bocskay Istvánnak, Bethlen Gábornak, Hunyadi Jánosnak, Zrínyi Miklósnak, Pálffy János grófnak, Béla király névtelen jegyzőjének, Werbőczy Istvánnak és Tinódy Sebestyénnek szobor-emeltessék.

p. nemzeti királyi elhatározás volt ez a mi urunkól. II. Vilmos elismerése után spontán megállapozik a mi királyunk kezére. Mintha ez utóbbi az előbbinek folytatása lenne. S a magyar szíve örömmel, halálával, felkészítéssel tele dobog felelt királyi.

Az alkalmat azonban használja fel arra, hogy rámutassunk az emlékművek hiányára az egész országban. Itt a múlt lenni előtt jutok volna a emlékműket, akkor nyilván azt mondhatnánk volna, hogy Magyarországunk emlékműveinek Petőfi, Széchenyi, Eötvös, Arany, Déak, Csokonai, a budai honvédek, az aradi vértanúk és a Hentzi szobron kívül

alig volt egy-egy emléke az országnak. Most azután emeltek milleniemi emlékműket Munkácsra, s vagy kilát helyen másutt: most emelték a Mária Terézia szobrot Pozsonyban, Kolcsayét Nagyváradban, Széchenyét Sopronban, Ybl lovagét Budapesten, most már mégis van néhét orosz és néhány jó emlékműve a magyarnak.

De mi ez? Mind kevés? Azt mondhatnánk, hogy a igazgyar halás. Tagadása kellene vonnunk ezt, ha látjuk, hogy hány igaz jelesünknek nincsen semmi emlékműve. Hol van a fővárosban Árpád, Szent István, Nagy Lajos és Mátyás király szobra? Hol volt Werbőczyé, aki a corpus jurist irta és a kinek most a király emeltet melő emléket? Hol van a Lajosé? A szabadságot kivívta: hol Rakóczy emléke? Hol ékeskedik Vörösmartyé, Tompaé, Garayé, a Kisfaludyé és Josiké emléke? Hol van a hírlető szobor: hol báró Kemény Zsigmondé, hol gróf Bathányi Lajosé — hisz régen lett vértanu — s hol anyyi másé?

Ha eljárn hozzánk egy külföldi és kérdi, kik voltak a ti jelesitek, mutat-

T Á R S A

Boldogtalanság — boldogság.

Inség, szerelmi bu, betegség,
Egy bolttetem, mely rögbé hull...
Arcsom se rándul, hogyha nézem,
Állk merően, szóltanul.

De boldogságot hogyha látok,
— En nem tudom, mi van velem,
A szívem összeszorul, érzem:
S elfordulok és könyezem.

FEHÉR JENŐ.

Mese, mese nélkül.

— Irta: D' Amant Leó. —

Nem felfedező körutra indulok, a mikor hivatalanul (tehát nem hivatalosul) konstataálni igyekszem, hogy a világirodalom egyetemesben számoltanul az olyan neveknek a száma, a melyeknek létezéséről vagy egyáltalán csak nagyon kevesen tudnak; vagy pedig, mint ezt mondani szokták: nevüket a jótékony hullám felheje burkálja. De azokat sem akarom kihagyni jelen oszlopemből, s a kiknek neveit

Clót márványlapon kitörölhetetlen betűkkel örökítette meg, s a kiknek lyasztó könyvi a tudóknak napfény sugarában süt kérezn. Csak hogy kerem ezek az igen tisztelt felbomlásos és márványba vésett irak mesékben abban különböznek az én kedved elbeszélgetésemtől, hogy míg én annak pontját mindjárt a bevezetésben találom fel, ők bizony sokszor egyáltalán nem képesek azt meg elbeszélésük végén sem feltalálni. Jó magam ezzel megadom igen tisztelt olvasóimnak a módot arra, ha nem tartják megfelelőnek (enyhén szóló) elbeszélésem pontjete, no, olvasnak azt tovább. Kérem már ez magában oly előny, a mely érdemessé teszi az olvasást.

Szó lesz kis mesékben: egy leányról és egy legényről. Szép volt mindkettő és fiatal. Ugy hiszen nem vessem nagyon igénybe kitaláló tehetségüket, amidőn nem írom fel azt, ami csak természetes, (mint a természetközökben) hogy szerettek egymást s csupán csak azt akarom megemlíteni, hogy egymáséé lettek, s on nem pontje. Már ebből is látható, hogy nem hagytok oly kegyetlen, mint az én többi íróársaim, akik addig marcolgólják szerelmeseik szíveit, míg az, vagy olvasóimnak türelme, megszakad haem ha már meg van bennök a fentemlítt

s meg nem vetendő tulajdonság, úgy hát legyenek egymásé: látják kérem már én csak ilyen vagyok, ha valakit a kezem ügyébe kapok, azt kégyetlenül és visszavonhatatlanul összedom. Ez az egy jó tulajdonságom még meg van.

Egyebekben a leányt Annának hívták, a legény huszárhadnagy uniformisban, élete tavasszának és huszonegyedik évének gyönyöreit élvezte — néh ritkán, sokszor bizony gyakran.

Praemissis praemittendis, emlyetén elmondtam volna az elmondandókat, terjünk a tárgyra.

Sűrű szél volt, a szél Felkávarta erdőszéli eperfalombja, melyek feketén boltingáltak (Arany János szerint) bogarak zörcsék nygan, de est, nem hallottam, mert a melege távolból közeledőkavalkade ló dübörgése elvette minden más hang zaját. S így még azt a szivességet sem tehetem meg a történetben, litott bogaraknak, hogy neki eresztém őket, valami faleak, amelyen aztán nagyot koppanhának, azon egyszerű oknál fogva, mert közelben nincs sehol sem fal. Még konstataáltam már róluk, hogy meg azután sem hallgatnak el a miután ma nagyot kop-

átokilag a tiszteletükre és dicsőségük hirdetésére emelt szobraikat, mit feleljünk? Oh, volt sok jelesünk, de arra nincs pénzünk, hogy emlékeiket márványban, szobrán megörökítsük. Oh, volt sok-sok jelesünk az irodalom, a művészet, a tudomány, a politika és a vérontó honvédelem hősei közt, de emlékeiket nem örökítettük meg, s ugyan miért nem?

Bombasztiku frázis, hogy „hiszen úgy is örökké élnek szívünkben”. De mit éről hozzá a külföldi? Elmosolyodik és szájhózködéssel fog vádolni bennünket. Pedig ez nem természetünk. Csak a nemtörődomség, a fátlanság kepezi második természetünket. Nagyjaink temetésére elmegyünk mert ez látnivaló paradét jelent; de nagyjainkat megtisztelni illő módon — nem kívánjuk. Pedig ha nem lettek volna olyan kiváló nagyjaink, kik valamikor felrúztuk álmaiból Árpád állit: akkor nem volna hova zarándokolni a magyarnak. Így legalább mégis van néhány sír és néhány szobor.

De legyen több, legyen mindnek, kik azt megérdemelték, kik öröket, életüket, vagy tehetségüket, kötelesség-tudásukat és munkájukat e hazá, vagy a közjó szolgálatában töltötték, kik a felvilágosodás faklyájával kezükben mutattak és berilágitották a magyar nemzetnek az előrehaladás útját. Emeljétek, építétek már a magyar Pantheon!

Igen: mióta hangoztatjuk a magyar Pantheon felépítést! erről is milyen szépen írt Jókai; még csak írott maraszt maradt. A Gellérthegy csúcsáról az agyunk ma még felénk vannak szegve. De a magyar Pantheon felépítésére, így hát egyáltalán nem is foglalkozom velük többet.

Kiss kis fakovesté ut vezet az erdőn keresztül, a mely csak egy csermely által szeltek át, (azért írok szenvedő alakban, mert az ut szelést tényleg szenved) mely pátként öngödenek a völgyek felé — gondatlanul.

Ki gondol a gondolat? A természetet úgy öltöztet (nem tapasztalásból tudom) deuni, oly jó. Az erdő mélyén egy hozottos fa tetejében vigan vakog két özvegy kakadu, nem bántja őket a bu. (Est csak a riu kedvéért konstatació.) Megszótket valami vén kisaszony szobájából, kit csak azért tartok érdemesnek felemliteni, mert mint ezt önök is tudják, az ritkaság, hogy jónelvelő vénkisasszonyok maoskakat kakadukkal helyettesíték. Eppen ezen ütődöt meg az elebb leírt két kakadu és gondosan kiviszelték a tervet s megszótkik az éjelen. A kisaszony pedig bu, bánt és a szoba közepette most azon elmélkednek, hogy hát tulajdonképpen: minek is van szerelem a világon. Hogy mért elmélkedik épen ezen a még mindig meg nem oldott témán? Onk ezt épp oly joggal kérdhették volna tolem, ha véletlenül nem est a frásit, de valamely más ir-

tem nem ékeskednek a történeti, hoztatnai jelesünk sírjával és emlékeivel nem hívják áhitatra, emlékeztetőre a magyart!

A régi hegedűsdal szavai szerint: Emlékezzünk régiekre! Gondoljunk arra, hogy a jó példát nagy áldozattal egy gyönyörű királyi levelében maga az uralkodó adta meg. Az ő értelme szent: követni kell; az ő elhatározása magasztos: szívünkbe kell vesni — és hasonló elhatározással viszonzni a mi részünkről

A ns.-dömölki evangélikus templom szentelése.

Állandóan figyelemmel kísértük a ns.-dömölki evangélikus templom építkezését, méltattuk annak tervezőjét és munkássait, s előző lapunkban jeleztük, hogy az építkezés már befejezetett, s a templom felszentelése november 21-ére már ki is lett tűzve.

Elérkezett tehát, a hívők által várt azon nap is, melyen a ns.-dömölki templomban újból megszólalhat Isten dicsőségére az a szent ének, hogy „Im bejöttünk nagy örömmel Felséges Isten, a te szent gyülekezetiben, a te templomodban.” De el is mult már ez a szép nap, mely a ns.-dömölki ev. egyház-történetében nevezetes pontot fog kepezni.

Meg kell tehát a templom felavatásának körülményeiről is emlékeznünk, habár lapunk terszűke miatt röviden is, s ha bar volna rá okunk, hogy hallgassunk rólla; mert a legilletékesebb beavatottak jónak látták éppen a kemenesaljai közönség érdekeit képviselő lapot semmiről sem informálni, s eőtte hallgatni s ez a tñnet is csak arra vall, hogy igen sokan szeretnek, hogy maga a „Kemenesaljai Lapok” is regképpen elhallgatna. Mire is való a közönség, elébe tőköt tartani?

Es mindhárom, hogy mi mégis miudent tudunk!

tam volna ide. Így hát szíveskedjenek ebbe belegyömböni

Néma esend köröskörül, csupán a két özvegy kakadu vidám társalgása zavarta meg a falevelek suttozásából eredő harmonikus melódia összhangját, mely lágy zengzetes hangon adja tudatára mindazoknak, akiket érdekel, hogy csak itt van helye a gondatlán, vidám életnek.

...kuvik-kuvik, majd pedig... kuv-kuv hallgatnak egy-zerre gyors egymásutánban, s azonnal kitaláltam, hogy itt kuvik madarról van szó.

Lásan, meggondolom közelget alihoz a ponthoz, ahol a két özvegy kakadu homozogott, majd mindig egy vidám szöködéssel az átellenben tigen foglalt helyet és várakozó álláspontra helyezkedett.

Egyszerre csak, buh... a két kakadu szomszédságában egy tagodu, oda bu bele a két kakadu, hol nem bántja őket a bu.

A kuvik ennyi „u” hallgatást megijed s felladja álláspontjával támadó szándékát, s a zajtalan elfogyás tényleg lép.

Emilyetén elinézve a részéről egyedül ellentétesdőt, ezennel a letárgyalak alosztalásba helyezük őt.

Az a kavalkád, a melyről kisedt elbe-

nos úgyan, hogy a lap szerkesztője családi és személyi ügyek miatt, személyesen nem vehetett részt az ünnepségen, azért csak részleges tudósítást adhatunk.

A felavatási ünnepségre, f. hó 20-án a d. u. 2-órai vonattal érkezett meg Kis-Czellbe Gyurácz Ferencz püspök, kit az állomás peronján köldötség és válogatott közönség várt. A köldötség nevében dr. Berzsenyi Jenő üdvözölte a főpapot, ki erre meghatottan válaszolt, és szívelyes szavakban köszönte meg az irányában tanúsított figyelmet.

A tulajdonképpeni felavatási ünnepély azonban csak f. hó 21-én délelőtt 9 órakor vette kezdetét az új templomban, melyet a helybeli és vidéki közönség színe jára zsúfolásig megtöltött.

Az isteni tisztelet Varga Gyula vöndözki-év. esperes emlékedett szíjlemben tartott hálaadó imájával kezdődött.

A megnyitó ima után Gyurácz Ferencz püspök egy lélekemelő beszédben üdvözölte az egybegyűlt híveket. Hatásos és szíveshöz szöll ékes beszédeben kötötte lelkére a közönségnek, hogy a templom aiatú sírboltban nyugvó őseik példájára, rendületlen hívei maradjanak az egyháznak, és buzgón látogassák Istennek szent hajlékát, s átadta a templomot a gyülekezetnek.

Ezek után beszédeket tartottak még Nagy Sándor us.-dömölki és Tompa Mihály kis-somlyói lelkesek. Mind két beszéd méltó volt az ünnepség fontos jellegéhez.

Az ünnepség iránt oly nagy mérvű volt az érdeklődés, hogy a közönség természetes része a templomtól kívül maradt, s a kint maradtak a templom mellett csoportokba gyülekezve, szent énekeket énekeltek.

Az egyházi ünnepély befejezése után a vasuti vendéglőbe társas ebéd volt.

BUZGÓ

szelgetésünk legelején tettünk, azot, ezalatt folyton közelébb vonult, elanavira, hogy ha még egy intermezzót írtam volna, már el is kértom volna ennek konstatacióját, mert a lovascsapat már tudt, isten hol járhatna azóta. Így azonban tudva azt, hogy ez önöknek nagyon érdekl, elmegyek most utána, a kinek jól esik, ana nem is csak, az jön velem. Tessék beszállan.

Fogadom, még mindig nem szájak biztóránnak jogi előnyét, pedig egy-oly közel fekszik, ha egy kis figyelemmel vannak, az iránt a kastély iránt, amely ott füstölög a távolban. Ebből is láthatják, hogy nemcsak Petőfi irótságának van megengedve az édes anyja kunyhóját a távolból füstölögtetni, de megtehetem azt én is, habár nem az édes anyám kunyhójával. Ez a kastély azért hasznos tudnivaló, mert annak az ablakából néz ki elbeszélésünk pointjének az előidőzje, noesen, selyme szempillái alól most törli ki azt a bizonyos könyvesceppet, amely ilvenkor a szemeiben megszokott csillani.

A kavalkád a kastély kapuán előt megdől, lováról lezáll egy oszlog uniformába bujt huazárhadost, ki egyenesen a feljáró felé tart.

A kik nem kedvelői a családi jel-

Ujdonságok.

— **A segesvári honvédsírok.** Egész mostanáig nem volt pontosan megállapítható, hogy kik estek el a segesvári csata során. Az Enke segesvári főlkja most azon fáradozik, hogy az elesett honvédek neveit egy emléktáblával megörökítsék és e célból felkeri mindazokat, a kik erre vonatkozólag adatokkal bírnak hozzák azt az Enke tudomására. A honvédek neveit márványtáblába vesve a Fehér-egyházi Petőfi emlékszóbor mellett állítják fel.

— **Elmaradt jótékonyági bazár.** Konstantinápolyból szenzációs dolgok jelentenek, a mely fűrésa szinben tünteti fel az ottani állapotokat. Ez augusztus 31-én, a szultán trónraléptének évfordulóján, Konstantinápolyban jótékonyági bazárnak kellett volna megnyílnia, a helynek tiszta jövedelme a háboruban megsebesült török katonák és az elesettek családjának javára lett volna fordítandó. A jótékony czelaraló tekintetből, a török fővárosban lakó csaknem összes vagyonos európaiak köldöttek ajándékot a bazár részére. Így nagyon szép ajándékokat adott a francia nagykövetség. Ferencz József király pedig néhány értékes csebecsénen kívül 10.000 darab virginia szivart köldött a rendezőségnek. A német császár is pompás ajándékkal járult hozzá a bazár letesüléséhez. Egy remek albumot köldött a berlini és potsdami császári kastélyok látképeivel. továbbá gyönyörű vázakat, porcellántárgyakat stb. A bazárt azonban augusztus 31-én nem lehetett megnyitni. Részben azért, mert az előre jelzett ajándékok nem érkeztek meg mind, részint pedig azért, mert az előke-szülteket nem tudtak akkorra befejezni. Csakhogy elmúlt egész szeptember hónap. sőt egész október is, a nélkül, hogy a bazárt megnyitották volna. A kérdezősködésekre eleint nem feleltek, most legutóbb pedig azzal álltak elő, hogy az egész elmarad. Még pedig amaz egyszerű oknál fogva, mert a király által köldött szivarokat idő-

teknek, azok legyenek szivesek néhány pillanatra erejéig kiold fejszékeiket elfordítani, mert ami most következik az egyszerűen megható. Kötten ők egymás karjába bogulva a földökön hangon sóhajtották el az ilyenkor öbligat szerettek-et, amelyet nyomon nézmes csók követett.

Végre, hogy megint szemtől szembe láthatlak, szólt meghatottan a snájdig ladjidót.

Kérem, ha most neki kezdnek és elmondanám mindazt, ami még történt, azt hiszen kellemetlen volna önökre nézve, mert kizoritanám nemcsak a tudósítások és hirdetések helyét, de azt hiszem egész kis históriám is abba a kellemeren helyzetbe kerülne, hogy nem lát nyomláfészeket, vagy az nem látás meg őt. E célból hát megszűnök a közönségnek a magánbeszéd megjelölésére csak mára) és minden külön értesítés helyett, tudatom mindazokkal, akiket illet, hogy három hétre ezután megtartottak a lagzit, melyre most minden jónevelésű lagzira, háron várnék, ber egybekelését megünnepelendő.

közben az udvari hivatalnokok elszívták, azozfelül a német császár ajándékai is nyom nélkül elhúntak.

— **Körvadászat.** A sági vadászársaság folyó évi november hó 14-én körvadászatot tartott sági vadászterületen, mely vadászaton igen szép számmal voltak jelen ugy a kis-czelli, mint a vidéki vadász urak. Mintegy 35 puskás volt. A vadászat igen jól sikerült, 263 drb nyul és 20 drb. fogoly esett. A vadászat vezetélte este a Korona vendéglőben társas vacsorát rendeztek, a melyen általános jó kedv uralkodott. Mészáros uram is meglehetősen viselte magát, noba a felszolgálás kissé lassu volt.

— **Építkezés.** A főbái ág. hitv. evang. gyülekezet a főbái templomon szükségessé vált javítások, nevezetesen a padlászorlat és tetőzet avult volta miatt a templom renoválását elhatározta és az építkezés teljesítésével Reich-Imre kis-czelli ácsmestert, mint vállalkozót bízta meg.

Kovács István palfai illetőségű kis-czelli köcsis már hosszabb időn át lopogtatott, hol gazdálját, hol pedig társait fosztogatta, végre rajta vesztett, mert midőn Kovács István Tóth Sándor óráját ellopta, megcsíptek és átadták a bíróságnak.

— **Horvath István** és Farkas De-nes sági ezigányok gróf Erdődy Ferencz sági erdejéből fát lopogattak. Folyó évi október 20-án Lincz János uradalmi erdő ur. őket tetten érte s megzalogolni akarta. Nevezettek azonban a helyett, hogy az erdő-őrnek zálogot adtak volna, őt megtámadták s jól elverték.

Irodalom.

Magyarország története. Csuday Jénő dr., egyetemi magántanár, premonstrei kanonok két kötetes munkája: Magyarország története, második bővített és javított kiadásban jelent meg. Csuday professzor munkája nem szoros értelemben vett tankönyv az iskola számára, mert tanulsággal a haszonnal forgathatja mindenki, a ki alapos és világos előadásban akar megismerkedni hazánk s fajunk válságos múltjával. Szerző ismeri s fel is használja a legújabb kutatások eredményeit. Kritikája megbízható fölfogása objektív, előadása világos és plasztikus. Munkájának kiválóságát egyébként legjobban az a körülmény dicséri, hogy nem is nagy idő alatt immár a második kiadásban forog a közönség kezén. Megemlítjük azért, hogy a munka német fordítása karácsonykor hagyja el a sajtót. A két díszes vászonkötésben megjelent mű megrendelésre a szerzőnél: Budapest, VIII. József körút 19. szám alatt 9 frt 60 krért. Bolti ára 12 frt lesz.

Az Ország-Világ karácsonyi ajándéka. Kedvelt és népszerű szépirodalmi hetilapunk most is remek vállalkozott. Olyan karácsonyi ajándékot akar adni olvasóimnak, a milyennel szépirodalmi lap nem kedveskedett híveinek. S ebben a nagy-munkában segítségére voltak a magyar irodalom összes jelesei, ugy a nagy munka, a mely egy képes, díszesen kiállított irodalmi almanach lesz, már teljesen elkészült. A nélkül, hogy a köteles diszkrecziót megsér-

tesse, a pompás kiállítás s tartalma köztébe Magyarország legnagyobb írója dr. Jókai Mór írta. Utána következnek hosszú sorban a hölgyek s urak mindazok, a kiknek neve a nagy-

közönség munkáik után megszerette. Azután pedig Magyarország zeneszerzőinek legújabb kis művei s a magyar hírlapirodalom irásában és képiében. Természetesen, hogy a nagy közönség sietni fog megvásárolni e díszes munkát, melynek bolti ára 2 forint lesz és a melyet az Ország-Világ előfizetői — ingyen kapnak. A ki egy, negyedévre 2 forintot előfizet az az nem csak legjobb szépirodalmi munkák köztébe számait kapja egy negyedévig, hanem megkapja az Ország-Világ karácsonyi ajándékát is. Az Ország-Világ kiadóhivatala Hold-utca 7. szám alatt van.

A kik Petőfivel legutolszor találkoztak, a segesvári csatát két nevezetes bajnokát mutatja be a Förténelmi Lapok legújabb száma; Gyalokay Lajos honvédeőrnagyot és Müttér Ferencz honvédszázadost. E két katona beszélt legutoljára Petőfivel. Müttér Ferenczet, a ki 9 sebből vértett, be akarták dobni a Petőfivel-közös sírba s megmenekülése csak azon állt, hogy emberdőlötti vel bekapaszkodott a hullák hordó emberek nyakába. A lap a nyergesetetői honvédek felszentelési ünnepén Koós Ferencz kir. tanácsos szép beszédét egész terjedelmében közli. Megemlékezik a múzeum tiszt. tagjának: Jakab Eleknek haláláról. A tartalmas füzetet, mely időről-időre szélesebb körben terjed s melyet a jövő évnegyedtől kezdve Weinberger és Thalor könyvkereskedése (Kolozsvárt) fizetekenként is fog terjeszteni, érdekes apróságok rekesztik be.

3106

897 tkyi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kis-czelli kir. járásbírósg mint tkyi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a kemenesaljai lakarekpenztár végrehajtónak Falusi Ilka, Fessler Józsefné végrehajtást szenvedő elleni 2600 frt tőke ennek 1895. évi november hó 23-ik napjától járó 7% kamatai, 27 frt 50 kr. per 29 frt 50 kr. végrehajtási, 20 frt 65 kr. 6 frt és 6 frt arverés kérvényi költségek behajtása iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvényszék, a kis-czelli kir. bírósg területen Merse községben fekvő, a mersei 347 sz. tkyben A 7 126 hrsz. alatt foglalt 36 számú ház-as ingatlan 438 frt. a 206 hrsz. alatti ingatlan 61 frt. a 233 hrsz. alatti ingatlan 9 frt. a 228 hrsz. alatti ingatlan 17 frt. a mersei 347 sz. tkyből kezeles folytatá a 374 sz. tkybe átjegyzett 7 242 hrsz. alatti ingatlan 192 frt. a 243 hrsz. alatti ingatlan 244 frt. a 243 hrsz. alatti ingatlan 556 frt. a 451/b hrsz. alatti ingatlan 82 frt. a 455/b hrsz. alatti ingatlan 63 frt kikáltási árba. Jókai Vath Merse községhezánál 1897. évi december hó 4-ik napján d. e. 9 órákor nyilvános bírói arverésen eladatni fog.

A venni szándékozók tartoznak a kikáltási árnak 10%-át bnatpénz fejében a bírói kiköldött közezhé felenni.

A vevőknek s ennek az arverés napjától számítandó 5% kamatai 3 hó alatt fizetendő.

Az arverési feltételek alulirt hatóság és Bekó-Vath-Merse községhezánál tekinthetők meg.

Kir. bírósg mint tkyi hatóság Ki-Czellben. 1897. évi október 18-án.

László, kir. albiró.

Dr. Hőgyes-korszakos találmánya

Asbest-talpbélés

Mince bekezdés!
Mince meghűlés!
Mince somifele lábbal!
Köv-trajk az Asbest-talpbélést cipjezeink ő!
Felnőtteknek 35-45 számig 1 ft 20. kr
Gyermekeknek 20-34 számig 60 kr csak utóvé mellett.

Dr. Hőgyes találmányát szabadalom védi minden országban - Bővebb felvilágosítást készséggel ad

„Az Elso magyar asbestáru gyár”
Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Kis-Czellben kizárólag:
REIF DÁV D urn kaph to.

Közlemények
4 éves
Munka Találmán

takarékpénztári könyvvezető **KIS-CZELL.**

A vonatok indulása Kis-Czellből. A vonatok érkezése Kis-Czellbe.

Kis-Czellből						Kis-Czellbe						
vonat száma	vonat neve	nap	óra	perc	Hová?	vonat száma	vonat neve	nap	óra	perc	Honnan?	
1303	személy	éjjel	12	24	Győr-Budapest	1303	személy	éjjel	12	16	Grác-Szombathely	
1304			4	32	Szombathely-Grác	1311				19	Szombathely	
1311	vegyes		4	36	Győr	1304				24	Budapest-Győr	
5011			4	29	Székesfehérvár	1301	gyors	délelőtt		55	Grác-Szombathely	
5811					Egyszer	5306	személy	délután	12	51	Csáktornya	
1301	gyors	délelőtt	10	01	Győr-Budapest	5002				1	14	Székesfehérvár
1306	személy	délután			Szombathely-Grác	1305					30	Budapest-Győr
1305					Győr-Budapest	1305					51	Grác-Szombathely
5012			2	13	Székesfehérvár	5012	vegyes				36	Székesfehérvár
5812	vegyes				Csáktornya	1307	gyors				56	Budapest-Győr
1307	gyors	este	6	02	Szombathely-Grác	1312	vegyes			8	09	Győr
5813	vegyes			49	Szombathely	5818						Zala-Egyszer
					Szombathely	1315				5	46	Szombathely

csak keddi pénteki napon és a megye nyitásával alkalmazható közlekedik.